

Založení Quel'Thalasu

Vysocí elfové, vedení Dath'Remarem, opustili Kalimdor, ze kterého byli vyhoštěni, a vydali se přes moře, vstříc rozbouřenému Maelstromu. Jejich lodě propluly troskami světa, na které nikdo nevstoupil po tisíce let. Během svého putování objevili mnoho tajemných, dávno ztracených království. Dath'Remar, kterému se říkalo Sunstrider (neboli "ten, kdo kráčí dnem"), hledal místo s velkým výskytem magických proudů, na kterém by nechal vybudovat novou domovinu pro sebe a svůj lid.

Jeho loďstvo nakonec doplulo na pobřeží království lidí, které je později nazýváno Lordaeronem. Vysocí elfové postoupili do vnitrozemí a začali osidlovat poklidné lesy Tirisfal Glades. Po několika letech mnoho z elfů zešilelo. Ostatní se začali domnívat, že někde v hlubinách této země dlí nějaké tajemné zlo, ale tato teorie nebyla nikdy potvrzena. Vysocí elfové se sebrali a vydali se na sever, na jiné místo bohaté na magické energie.

Jak putovali drsnými horskými zeměmi Lordaeronu, jejich cesta se stávala stále nebezpečnější. Jakmile byli odříznuti od životodárné energie Studny Věčnosti, mnoho Vysokých elfů onemocnělo z chladného podnebí nebo zemřelo hladem. Nejvíce znepokojivou změnou se pro ně ale stal fakt, že již nejsou nesmrtelní a imunní vůči živlům. Někteří také ztratili na výšce a jejich kůže ztratila svou charakteristickou fialovou pigmentaci. Ke všem těm strastem museli navíc čelit mnoha podivným příšerám, které z Kalimdoru neznali. Narazili také na primitivní Lidi, kteří lovili uprostřed lesů. Nejstrašlivější hrozbou, které museli čelit, byli ale nenasytní a vychytralí lesní Trollové ze Zul'Amanu.

Tito tvorové s brčálově zelenou kůží si dokázali vyléčit i velmi těžká zranění, useknuté končetiny jim dorůstaly a rány se zacelovaly jak mávnutím kouzelného proutku. Trollové se ale ukázali být barbarskou a zlou rasou. Jejich říše Amani se rozkládala napříč celým severním Lordaeronem a Trollové bojovali tvrdě, aby jakékoliv vetřelce udrželi za hranicemi své země. Vysocí elfové si ke zlým Trollům vytvořili hluboký odpor a zabíjeli je, kdekoliv na ně narazili.

Po mnoha dlouhých letech našli Vysocí elfové konečně zemi, která připomínala Kalimdor. Hluboko v severních lesích kontinentu založili království Quel'Thalas a slavnostně si slíbili, že vybudují říši, která zastíní i jejich Kalimdorské bratrance, Kaldorei. Bohužel brzy zjistili, že Quel'Thalas založili na prastarém trollím městě, které Trollové stále považovali za posvátné. Téměř okamžitě začali Trollové podnikat hromadné útoky na ležení elfů.

Neústupní elfové se nechtěli za žádnou cenu vzdát svého nového domova a na svou obranu začali používat magii, kterou získali ze Studny Věčnosti, takže se jim podařilo udržet Trolly od svých domovů. Pod Dath'Remarovým vedením byli schopni porazit válečníky Amani, kteří je počtem převyšovali v poměru deset na jednoho. Někteří z elfů si vzpoměli na varování

Kaldorei, že používání magie může přilákat demony Plamenné Legie. Tudíž se rozhodli obklopit své území ochrannou bariérou, která jim umožní stále využívat magii. Vyrobili řadu monolitických Runových Kamenů na různých místech Quel'Thalasu, které tvořily hranice ochranné bariéry. Runové Kameny nesloužily pouze k maskování magie před hrozbou z jiné dimenze, odstrašovaly také Trolly, kteří jsou velice pověřiví a podobné používání magie jim nahánělo strach.

Jak čas ubíhal, stal se Quel'Thalas zářivým monumentem námahy Vysokých elfů a jejich magické zručnosti. Jejich překrásné paláce byly postaveny ve stejném architektonickém stylu, jako prastaré sály v Kalimdoru. Byly také protkány přírodními reliéfy země. Quel'Thalas se stával tím zářivým klenotem, který Vysocí elfové od počátku toužili vytvořit. Vládou Quel'Thalasu byla jmenována Silvermoonská Rada, nicméně dynastie Sunstriderů měla v politice elfů stále své slovo. Rada se skládala ze sedmi nejvyšších elfích pánů a jejím cílem bylo udržování bezpečnosti v elfích zemích. Zatímco byl Quel'Thalas celý obestřen ochranou Runových Kamenů, Vysocí elfové již byli chladní vůči jakýmkoliv vyrováním svých Temných bratranců a bez zábran pokračovali v užívání magie téměř ve všech aspektech svých životů.

Po téměř čtyř tisících let žili elfové v míru a bezpečí svého izolovaného království. Avšak pomstychtiví Trollové se nenechali tak lehce porazit. Plánovali svou odplatu a čekali, až budou jejich počty dostatečné na finální útok. Když tato doba nadešla, armády Trollů se vyrojily ze stínů lesa a opět začaly obléhat zářivé věže Quel'Thalasu.

Arathor a Války s Trolly

V době, kdy Vysocí elfové bránili své životy v bitvě se zuřivými Trolly, roztroušené kočovné kmeny Lidí z Lordaeronu bojovali za sloučení svých vlastních kmenových zemí. Jednotlivé lidské kmeny vzájemně útočily na svá ležení, aniž by jen pomysleli na rasovou jednotu nebo čest. Jeden z kmenů - Arathi, si ale všiml, že Trollové se stali příliš velkou hrozbou, než aby se dali jen tak ignorovat. Arathi si přáli sjednotit všechny kmeny pod svou vládou, aby tak mohli společně čelit trollím válečníkům.

V průběhu dalších šesti let se Arathi podařilo obelstít nebo předčít v boji ostatní kmeny. Po svém vítězství nabídli Arathi lidem z poražených kmenů rovnost a mír pod jedním vedením, tak si získali jejich loajalitu. Po čase se k nim připojila ještě řada dalších kmenů, které dosud existovaly osamoceně. Kmen Arathi stále rostl a stával se větším a mocnějším. Jeho vůdci si byli jistí, že by byli schopni odolávat útokům Trollů, možná dokonce i samotářských elfů, pokud by bylo třeba. Vůdci Lidí se proto rozhodli vybudovat mocné opevněné město v jižním regionu Lordaeronu. Tato obrovská pevnost dostala název Strom a stala se hlavním městem národa kmene Arathi - Arathoru. Jak Arathor vzkvétal, lidé z celého kontinentu přicházeli, aby našli ochranu a bezpečí ve zdech Stromu.

Lidské kmeny spojené pod jednou vlajkou vytvořily silnou, optimistickou kulturu. Král Arathoru Thoradin věděl, že elfové v severních zemích jsou pod neustálým útokem Trollích band, ale rozhodl se neriskovat životy svého lidu ve prospěch těch podivných samotářských cizinců. Uplynulo mnoho měsíců a stále častěji se objevovaly zvěsti, že Vysocí elfové pomalu ale jistě prohrávají svůj boj proti Trollům a jejich porážka je nevyhnutelná. Právě ve chvíli, kdy Thoradin přemýšlel, jak velká ta Trollí hrozba vlastně může být, dorazil k hradbám Stromu elfí vyslanec z Quel'Thalasu.

Vyslanec oznámil Thoradinovi, že armáda Trollů je obrovská a jakmile zničí Quel'Thalas, nic jim nebude bránit, aby se vydali na jih a zaútočili na lidská obydlí. Elfové, kteří již byli v zoufalé situaci, nabídli lidem za jejich vojenskou podporu, že některé z nich naučí využívat magii, kterou si přivezli z Kalimdoru. Thoradin byl sice vůči magii nedůvěřivý, rozhodl se ale Vysokým elfům v jejich těžké situaci pomoci. Téměř okamžitě dorazili kouzelníci elfů do Arathoru a začali vyučovat své lidské žáky umění magie.

Elfové zjistili, že ačkoliv jsou Lidé v magii od přírody nemotorní, přistupují k jejímu používání s nadšením. Stovka mužů se začala učit základům elfího magického tajemství, větší množství nebylo pro boj s Trolly potřeba. Když si byli elfové jistí, že lidští studenti jsou připraveni na pomoc v boji, opustili Strom a vydali se spolu s nimi a s obrovskou armádou krále Thoradina na sever do Quel'Thalasu.

Spojené armády Vysokých elfů a Lidí během chvilky roznesly trollí útočníky na kopytech po celých Alterackých horách. Bitva trvala mnoho dní, ale bojovníci Arathoru se nikdy neunavili a nedali trollím útočníkům ani tu nejmenší šanci. Vládci elfů usoudili, že nastal nejvhodnější čas použít proti nepříteli svou magii. Stovka lidských mágů spolu s množstvím elfích kouzelníků začali z nebes na nepřátele sesílat běsnící kouzla, až se celá armáda Trollů ocitla v plamenech. Oheň zabránil Trollům v regeneraci jejich zranění a vypálil jejich zmučená těla zevnitř.

Po tomto útoku již nebyli Trollové absolutně schopni útočit, proto začali utíkat do všech směrů. Thoradinova vojska je pochytila a pozabíjela každého z trollích bojovníků. Trollové se už nikdy úplně nevzpamatují z této porážky a historie nikdy neužije Trollí národ v síle, jakou měl před touto bitvou. Když bylo jasné, že Quel'Thalas je zachráněn, přislíbili Vysocí elfové loajalitu a přátelství národu Arathoru a králově rodu. Elfové pak žili s Arathorskými Lidmi po dlouhá léta v míru.

Sluneční Studna - Pád Quel'Thalasu

Poté, co zkažený princ Arthas zničil všechny Lidi, které považoval za své nepřátele, stále byl pronásledován duchem Kel'Thuzada. Duch chtěl po Arthasovi, aby jej oživil a umožnil tak další fázi plánu Krále Lichů. Aby ho znovu přivedl k životu, musel Arthas převzít Kel'Thuzadovy ostatky k mystické Sluneční Studně, která byla ukryta za branami věčného království Vysokých elfů, Quel'Thalasu.

Arthas se svou armádou Pohromy napadl Quel'Thalas a vedl obléhání obranné linie elfů. Sylvanas Windrunner, která byla generálem elfích Rangerů v Silvermoonu, statečně bojovala o zachování města, ale Arthasovi se nakonec podařilo zdolat její elfí armádu a prorazit až ke Sluneční Studni. V nelidském gestu své nadřazenosti ještě změnil mrtvé tělo Sylvanas v nemrtvou banshee a odsoudil ji tak k nekonečnému utrpení a službě dobyvateli Quel'Thalasu.

Nakonec Arthas ponořil ostatky Kel'Thuzada do posvátné vody Sluneční Studny, a přestože byla mocná voda Věčnosti jeho nesvatým jednáním znečištěna, Kel'Thuzad byl oživen v podobě kouzelnického Liche. Jakmile byl Kel'Thuzad přetvořen v mnohem mocnější bytost, vysvětlil Arthasovi další fázi plánu Krále Lichů. Po čase se Arthas se svou armádou vydal na jih a za sebou nechal pouze mrtvé elfí obyvatele Quel'Thalasu. Z přenádherné domoviny Vysokých elfů, která přežila více než devět tisíc let, nezbylo nic.

Povstání Krvavých elfů

V této době Nemrtvá Pohroma v podstatě přetvořila Lordaeron a Quel'Thalas v jedovatě země nasycené nákazou. Zbylo již jen pár míst, kde Aliance stále odolávala silám Pohromy. Jednou takovou vojenskou skupinou, která se přímo skládala z Vysokých elfů, byli bojovníci vedení posledním z dynastie Sunstriderů - princem Kael'Thasem. Kael, který byl sám mocným kouzelníkem, cítil, že Aliance se rozpadá. Vysocí elfové truchlili za ztrátu svých domovů v Quel'Thalasu a rozhodli se nazývat sami sebe Krvavými elfy, jako poctu všem padlým elfům. Když bojovali po boku Lidí proti silám Pohromy, cítili, jak je oslabuje odříznutí od moci Sluneční Studny. Elfové se zoufale snažili najít lék na svou závislost na magii. Kael proto učinil něco, co bylo do té doby považováno za nemyslitelné - spojil své síly s Illidanem a jeho Nagy. Doufal přitom, že s jejich pomocí se elfům podaří najít nějaký nový zdroj magické síly, který by je vyléčil. Zbylí velitelé Aliance ale považovali toto spojení za akt zrádovství a Krvaví elfové byli vyhnáni.

Kael se svými elfy neměl kam jít, a proto se rozhodl následovat sám Illidana na Outland, zatímco Krvavé elfy nechal čekat na Azerothu. Ti v jeho návrat už přestávali věřit. Všechny překvapilo, když se Kael vrátil na Azeroth, ne však jako zachránce Krvavých elfů, ale jako jejich zrádce a pokořitel. Mnoho elfů ztratilo v Kael'Thase víru a rozhodlo se opět přidat do řad Hordy, jelikož jinde je nechtěli. Většina Krvavých elfů pomalu přechází na zdroj síly, který jim byl nabídnut ze studnice Naaru. Stále jsou však tací, kteří se nevzdávají Kaelových ideálů.